

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2023:012194
Datë: 29.03.2024
Numri i dokumentit: 05522553

Ac.nr.5386/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, Departamenti i Përgjithshëm, në kolegjin e përberë nga gjyqtarët Nora Bllaca-Dula, kryetare e kolegjit, Enes Mehmeti dhe Burim Shala, anëtarë të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditëses M.S.M nga fshati B....., Komuna e P....., të cilën me autorizim e përfaqëson B.K dhe F.G, të dy avokatë nga Prizreni, Rr. “.....” nr....., kundër të paditurës Komuna e Prizrenit – Drejtoria Komunale e Arsimit në Prizren, të cilën me autorizim e përfaqëson B.M, avokat nga Prizreni, për shkak të kompensimit të shujtave, duke vendosur sipas ankesës së të paditurës, të paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prizren, Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.4369/2022, të datës 31.05.2023, në seancën e kolegjit, të mbajtur me datë 27.03.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e të paditurës Komuna e Prizrenit – Drejtoria Komunale e Arsimit në Prizren, ndërsa Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren, Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.4369/2022, të datës 31.05.2023, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar C.nr.4369/2022, të datës 31.05.2023, ka vendosur si vijon: *“I.APROVOHET në tërësi si e bazuar kërkesëpadia e paditëses M S M, nga fshati B....., Komuna e Prizrenit, DETYROHET e paditura, Komuna e Prizrenit-Drejtoria Komunale e Arsimit, në Prizren, që paditëses M S M, nga fshati B....., Komuna e Prizrenit, në emër të shujtave ditore për 153 ditë pune (për periudhën*

prej datës 01.01.2022 deri më datën 15.11.2022), ti paguaj shumën e përgjithshme prej 306.00 (treqind e gjashtë) euro, me kamatë ligjore prej 8% në nivel vjetor, e cila fillon të rrjedhë nga data e paraqitjes së padisë 13.01.2023, e deri në pagesën definitive, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, pas pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të detyrueshëm. II. DETYROHET e paditura që paditëses t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore në shumë prej 124.00 (njëqind e njëzetë e katër) euro, në afat prej 7 ditësh nga pranimi i këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit të detyrueshëm”.

Kundër këtij aktgjykimi, në afat ligjor, ka paraqitur ankesë e paditura, përmes të autorizuarit të saj, për shkak të shkeljes së dispozitave materiale, vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, duke propozuar që Gjykata e Apelit e Kosovës të aprovojë ankesën, të prishet aktgjykimi dhe çështja të kthehet në rigjykim dhe vendosje ose të ndryshohet duke e refuzuar kërkesëpadinë e paditëses.

Përgjigje në ankesë ka paraqitur paditësja, përmes të autorizuarit të saj duke e kundërshtuar në tërësi ankesën e të paditurës me propozim që e njëjta të refuzohet si e pabazuar, ndërsa aktgjykimi i ankimuar të vërtetohet.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194, 195 dhe 200 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa e të paditurës është e pathemeltë.

Nga shkresat e lëndës rrjedhë se paditësja, përmes të autorizuarit të tij, në gjykatën e shkallës së parë ka paraqitur padi me datë 16.01.2023, kundër të paditurës Komuna e Prizrenit – Drejtoria Komunale e Arsimit, me të cilën ka kërkuar që të aprovohet kërkesëpadia e paditëses dhe të detyrohet e paditura që paditëses t'ia paguajë në emër të kompensimit për ushqim për ditët e pranisë në punë për periudhën kohore 01.01.2021-15.11.2022 për 153 ditë pune në shumën totale 306 €, me kamatë ligjore, si dhe shpenzimet e procedurës, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh nga plotfuqishmëria e aktgjykimit, e nën kërcënim të përmbarimit të dhunshëm,

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses, provave që gjenden në shkresat e lëndës dhe përgjigjes në padi, në kuptim të nenit 152 të LPK-së, gjeti se kërkesëpadia e paditëses është e themeltë, andaj pa shqyrtim të çështjes, ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.4369/2022, të datës 31.05.2023, me të cilin e ka aprovuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar.

Në arsyetim të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë, ka theksuar se nga provat të cilat gjenden në shkresat e lëndës janë plotësuar të gjitha kushtet ligjore për nxjerrjen e aktgjykimit pa shqyrtim kryesor të çështjes nga neni 152 të LPK-së, pasi që nga provat që gjenden në shkresat e lëndës, nuk është kontestues fakti se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura në pozitën mësimdhënëse në Sh.F.M.U. “.....” në fsh. B....., Komuna e P..... dhe

se e njëjta nga data 01.01.2021-15.11.2022, ka punuar gjithsej 153 ditë, fakt që vërtetohet nga Vërtetimi me nr.ref. i datës 21.12.2022, i lëshuar nga ana e drejtorit të shkollës, nga i cili vërtetohet vijueshmëria e paditëses për periudhën nga data 01.01.2021-15.11.2022, për të cilën paditësja kërkon kompensimin e ushqimit për ditët e pranisë në punë, gjithsej për 153 ditë.

Për mënyrën e vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë i është referuar dispozitës së nenit 35 par. 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, e datës 22.01.2021 dhe nenit 152 të LPK-së, për kamatën ka vendosur konform nenit 382 të LMD-së, ndërsa vendimin mbi shpenzimet e procedurës e mbështeti në nenin 449, 452 dhe 453.2 të LPK-së.

Gjykata e Apelit e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm sa i përket vendosjes si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar, për arsye se i njëjti nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe as në shkeljet nga neni 182 par.2, pika b), g), j), k) dhe m) të LPK-së dhe rrjedhimisht nuk ka aplikim të gabuar të së drejtës materiale, për të cilat Gjykata e Apelit kujdeset sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të LPK-së. Aktgjykimi i atakuar është i drejtë dhe i ligjshëm dhe në arsyetimin e aktgjykimit janë dhënë arsye të mjaftueshme dhe bindëse lidhur me faktet thelbësore, provat e administruara dhe zbatimin e të drejtës materiale.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të paditurës se aktgjykimi i atakuar është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika n), se nuk ka dhënë arsye bindëse për faktet vendimtare, nuk ka paraqitur qartë se cilat arsye i trajton si të vërteta apo të pavërteta. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, këto pretendime të autorizuarit të paditurës janë të pabazuara për arsye se dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Lidhur me pikën o) të nenit 182.2 të LPK-së në të cilën thirret pala e paditur duke mos cekur se në cilat raste është tejkualuar kërkesëpadia dhe duke mos cekur arsyet e saj për tejkualim të kërkesëpadiës, ndërsa kjo gjykatë vlerëson se gjykata e shkallës së parë nuk e ka tejkualuar kërkesëpadiën, por ka vendosur brenda kufijve të kërkesave të palës paditëse, e sipas petitumit të padisë së saj.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejtë e ka vërtetuar gjendjen faktike, ngase nuk është kontestues fakti që paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura në pozitën e mësimdhënëses në Sh.F.M.U. “.....” në fsh. B....., Komuna e P..... dhe se e njëjta nga data 01.01.2021-15.11.2022, ka punuar gjithsej 153 ditë, fakt që vërtetohet nga Vërtetimi me nr.ref. i datës 21.12.2022, i lëshuar nga ana e drejtorit të shkollës, nga i cili vërtetohet vijueshmëria e paditëses për periudhën nga data 01.01.2021-15.11.2022, për të cilën paditësja kërkon kompensimin e ushqimit për ditët e pranisë në punë, gjithsej për 153 ditë.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të të paditurës se gjykata e shkallës së parë gabimisht ka aplikuar të drejtën materiale, për arsye se: Me nenin 90 par. 1 të Ligjit të Punës 03/L-212 i datës 01.11.2010, përcaktohet se: “*Marrëveshja Kolektive mund të lidhet ndërmjet: a) organizatës së punëdhënësve ose përfaqësuesit të tij, dhe b) organizatës së të punësuarve ose kur nuk ekzistojnë organizata, marrëveshjen mund ta lidhin edhe përfaqësuesit e të punësuarve*”. Me paragrafin 2

të këtij neni, përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive mund të lidhet në: a) nivel të vendit, b) nivel të degës dhe c) nivel të ndërmarrjes“*. Me paragrafin 3 të këtij neni, përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në Gjuhën Zyrtare të Republikës së Kosovës”*. Me paragrafin 3 të këtij neni përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive duhet të jetë në formë të shkruar, në gjuhën zyrtare të Republikës së Kosovës”*. Me paragrafin 4 përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin për sipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”*. Me paragrafin 5 përcaktohet se: *“Marrëveshja Kolektive vlen për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin për sipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive...”*.

Ndërsa nenin 35 paragrafi 7 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, të datës 22.01.2021, është përcaktuar se: *“Të punësuarve iu njihet e drejta për ushqim gjatë punës për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të ushqimi për një ditë të pranisë në punë është 2 euro, për të punësuarit që kanë marrëdhënie primare të punës në institucione arsimore. Punëdhënësi i cili e ka të rregulluar ushqimin e të punësuarve përmes restaurantit apo kuzhinës apo ndonjë formë tjetër nuk e ka obligim për të bërë kompensimin”*. Andaj edhe për vlerën për kompensimin e ushqimit për ditët e pranisë në punë, për gjithsej 153 ditë, me të drejtë iu është njohur shuma totale prej 306 €.

Me nenin 46 paragraf 1 të Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë, përcaktohet se: *“MASHT dhe SBASHK, angazhohen bashkërisht për ti informuar dhe ndihmuar komunat që të bëjnë planifikimin me kohë të buxhetit dhe kostos financiare për zbatimin e dispozitave të nenit 35 paragrafët 5, 7 dhe 9.”*

Nga interpretimi i këtyre dispozitave ligjore Gjykata e Apelit erdhi në përfundim se gjykata e shkallës së parë drejtë ka vërtetuar se në këtë rast ekziston detyrimi juridik - civil, ndaj paditëses në emër të pagesës për kompensimin e shpenzimeve të ushqimit (shujtës ditore) gjatë ditëve të pranisë në punë, për arsye se me nenin 245 paragraf 1 të LMD-së, përcaktohet se: *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkoj përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*.

Nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të paditurës lidhur me atë se e paditura nuk ka për detyrim të paguajë shpenzimet e ushqimit, pasi që e njëjta nuk është nënshkruese e këtyre kontratave me ç‘rast të paditurës i mungon legjitimiteti real pasiv, për faktin se sipas vlerësimit të gjykatës ankimore me dispozitën e nenit 2 paragrafi 1.1 të Kontratës Kolektive të Arsimit, e datës 22.01.2021 përcaktohet se: *“Dispozitat e kësaj kontrate kolektive, janë të zbatueshme për të gjithë të punësuarit në të gjitha institucionet publike dhe private të arsimit para universitar (parashkollor, fillor, të mesëm të ulët dhe të mesëm të lartë, shkolla speciale e qendra të kompetencës) dhe institucionet e arsimit të lartë në mbarë territorin e Republikës së Kosovës, të cilët janë anëtarë të SBASHK-ut”*, ndërsa me nën paragrafin 1.2 përcaktohet se: *“Dispozitat e kësaj kontrate, janë të zbatueshme për të gjithë punëdhënësit në sektorin e Arsimit, (Komunat-DKA, KD të Universiteteve e institucioneve të arsimit të lartë, MASHT-in etj) në sektorin publik dhe institucionet edukativo-arsimore private në mbarë territorin e Republikës së Kosovës”*.

Nga interpretimi i këtyre dispozitave Gjykata e Apelit vlerëson se në rastin konkret është obligim i të gjitha institucionet edukativo-arsimore publike dhe private të zbatojnë këtë kontratë, pasi që

e njëjta është nënshkruar nga Ministria e Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë dhe SBASHK-ut, prej së cilës rrjedhin detyrime të cilat është e obliguar e paditura ti përmbushë, gjegjësisht përgjegjësia për kompensimin e shpenzimeve të ushqimit bie mbi të paditurën e cila është e detyruar ta përmbushë një detyrim të tillë, andaj edhe një pretendim i tillë del të jetë i pathemeltë të cilin gjykata ankimore vendosi ta refuzojë.

Gjykata e shkallës së parë në mënyrë të drejtë ka zbatuar të drejtën materiale të referuar për këtë çështje juridike kontestuese nga ka rrjedhë edhe përfundimi për themelësinë e kërkesëpadisë.

Gjykata e apelit gjeti se vendimi mbi kamatën është i drejtë dhe në pajtim me nenin 382 të LMD-së, si dhe vendimi për shpenzimet e procedurës kontestimore është në pajtim me veprimet e ndërmarra procedurale në këtë çështje juridike dhe me dispozitat ligjore të LPK-së.

Gjykata e Apelit e ka ekzaminuar aktgjykimin e atakuar në atë pjesë në të cilën është goditur me ankesë dhe atë brenda kufijve të shkaqeve të treguara në ankesë, konform nenit 194 të LPK-së si dhe kjo gjykatë i mori parasysh të gjitha pretendimet tjera ankimore, por të cilat nuk patën ndikim në vendosjen ndryshe, se si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Nga të lartcekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195 paragraf 1 pika d), lidhur me nenin 200 të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.5386/2023, me datë 27.03.2024

Kryetare e kolegjit,
Nora Bllaca-Dula, d.v